

Η μετάφραση αυτής της σελίδας είναι προϊόν αυτόματης μετάφρασης [Σύνδεσμος]. Οι αυτόματες μεταφράσεις μπορεί να περιέχουν σφάλματα που δυνητικά μειώνουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια· ο Διαμεσολαβητής δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν αποκλίσεις. Για πιο αξιόπιστες πληροφορίες και μεγαλύτερη νομική ασφάλεια, ανατρέξτε στην πρωτότυπη έκδοση που αγγλικά περιέχεται στον ανωτέρω σύνδεσμο. Για περισσότερες πληροφορίες συμβουλευτείτε τη [γλωσσική και μεταφραστική πολιτική \[Σύνδεσμος\]](#) μας.

Απόφαση στην υπόθεση 703/2010/MHZ - Καθυστερήσεις κατά τον χειρισμό επιδότησης έρευνας, την οποία παρείχε η Επιτροπή σε πανεπιστήμιο της Πολωνίας

Απόφαση

Υπόθεση 703/2010/MHZ - Εκκίνηση έρευνας στις 06/05/2010 - Σύσταση σχετικά με 16/06/2011 - Απόφαση στις 23/11/2011 - Εμπλεκόμενο θεσμικό όργανο Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Το σχέδιο σύστασης έγινε δεκτό εν μέρει από το αρμόδιο θεσμικό όργανο) |

Ο ενδιαφερόμενος συντόνιζε ερευνητικό πρόγραμμα επιχορηγούμενο από την Επιτροπή με δικαιούχο ένα πανεπιστήμιο της Πολωνίας. Κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης του έργου, η Επιτροπή καθυστέρησε την έγκριση των περιοδικών εκθέσεων του πανεπιστημίου. Επιπλέον, αφού το έργο είχε ολοκληρωθεί με επιτυχία και το πανεπιστήμιο είχε υποβάλει την τελική έκθεση και τις ελεγμένες δαπάνες στην Επιτροπή, οι οποίες ισοσκέλιζαν τα ποσά που είχαν προπληρωθεί από την Επιτροπή, η τελευταία προέβη σε μια ακόμα προπληρωμή. Ισχυρίστηκε ότι ως προχρηματοδότηση δεν νοείται η χρηματοδότηση πριν από την γένεση του κόστους, αλλά η συνεισφορά στην κάλυψη των πραγματοποιηθεισών δαπανών πριν από την έγκριση της Επιτροπής. Ο ενδιαφερόμενος δεν συμφώνησε και απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή, ισχυριζόμενος ότι η Επιτροπή διέπραξε διάφορες διοικητικές παρατυπίες κατά το χειρισμό της επιδότησης.

Ο Διαμεσολαβητής διαπίστωσε δύο περιπτώσεις κακοδιοίκησης. Η πρώτη αφορούσε καθυστερήσεις της Επιτροπής και, ειδικότερα, την εκπρόθεσμη προχρηματοδότηση του προγράμματος σε χρόνο κατά το οποίο η αξιοποίηση των σχετικών κονδυλίων δεν ήταν πλέον δυνατή. Η δεύτερη, αφορούσε την παράλειψη ενημέρωσης του ενδιαφερόμενου, ως συντονιστή του προγράμματος, για την άμεση αλληλογραφία της Επιτροπής με τον Πρύτανη του πανεπιστημίου. Ο Διαμεσολαβητής απηύθυνε σχέδιο σύστασης στην Επιτροπή που προέβλεπε την αποστολή επιστολής προς τον Πρύτανη του πανεπιστημίου, με την οποία αφενός θα απολογείτο στον ενδιαφερόμενο και στο πανεπιστήμιο για τις υπαίτιες καθυστερήσεις της, ιδίως όσον αφορά την εκπρόθεσμη και «άχρηστη» τρίτη καταβολή στο πλαίσιο της

προχρηματοδότησης, και αφετέρου θα δήλωνε ότι το έργο του ενδιαφερόμενου ως συντονιστή προγράμματος δεν είχε καμία απολύτως επίπτωση στις καθυστερήσεις της Επιτροπής. Ο Διαμεσολαβητής πρόσθεσε ότι στην επιστολή η Επιτροπή όφειλε επίσης να αναγνωρίσει τη συμβολή του ενδιαφερόμενου και του πανεπιστημίου στην επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος με χρηματοδότηση από την ΕΕ που υπολειπόταν της αρχικής πρόβλεψης. Η Επιτροπή αποδέχθηκε επί της ουσίας τη σύσταση του Διαμεσολαβητή και απέστειλε επιστολή προς τον Πρύτανη. Ως εκ τούτου, ο Διαμεσολαβητής περάτωσε την υπόθεση.

Το ιστορικό της καταγγελίας

1. Ο καταγγέλλων, Πολωνός καθηγητής, είναι ο προϊστάμενος του Τμήματος Γενετικής του Πολωνικού Πανεπιστημίου (το «Πανεπιστήμιο»).
2. Στις 25 Ιουνίου 2004, το Πανεπιστήμιο συνήψε σύμβαση [1] με την Επιτροπή (στο εξής: σύμβαση), βάσει της οποίας η τελευταία της χορήγησε την υποτροφία υποδοχής Marie Curie (στο εξής: επιχορήγηση) για ένα σχέδιο με τίτλο «Γονιδιωματικές προσεγγίσεις για τη βελτίωση των καλλιιεργειών» (στο εξής: έργο). Ο καταγγέλλων ορίστηκε ως συντονιστής έργου για λογαριασμό του Πανεπιστημίου.
3. Η σύμβαση ανέφερε ότι η μέγιστη συνεισφορά της ΕΕ στο έργο θα ανερχόταν σε 336 677 EUR. Λεπτομερείς όροι πληρωμής περιλαμβάνονταν στο δεύτερο παράρτημα της σύμβασης, με τίτλο «Γενικοί όροι».
4. Η σύμβαση ανέφερε ότι το έργο θα αρχίσει την 1η Ιουνίου 2004 και θα διαρκέσει έως τις 31 Μαΐου 2008, συνολικά 48 μήνες. Το έργο χωρίστηκε σε τέσσερις περιόδους αναφοράς με τις ακόλουθες διάρκειες: P1, που λήγει στις 30 Μαΐου 2005 (μήνες 1-12), P2, που λήγει στις 30 Μαΐου 2006 (μήνες 13-24), P3, που λήγει στις 30 Μαΐου 2007 (μήνες 25-36) και P4, που λήγει στις 30 Μαΐου 2008 (μήνες 37-48).
5. Σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 5 της σύμβασης, το Πανεπιστήμιο έπρεπε να υποβάλει στην Επιτροπή έκθεση για κάθε περίοδο. Αυτό έπρεπε να συμβεί εντός 45 ημερών από την ημερομηνία λήξης της αντίστοιχης περιόδου. Το άρθρο 6.1.β της Σύμβασης, σε συνδυασμό με το άρθρο II.7.2.β των Γενικών Όρων, προέβλεπε ότι το Πανεπιστήμιο έπρεπε να υποβάλει συμπληρωματική έκθεση εάν χρειαζόταν πρόσθετη προχρηματοδότηση που δεν προβλεπόταν στο τέλος των ανωτέρω περιόδων. Ο συντονιστής του έργου έπρεπε να υποβάλει τις εκθέσεις ηλεκτρονικά χρησιμοποιώντας το σύστημα SESAM της Επιτροπής. Έπρεπε επίσης να εκτυπώσει τις εκθέσεις και να τις στείλει ταχυδρομικώς.
6. Στις 4 Αυγούστου 2004, η Επιτροπή κατέβαλε στο πανεπιστήμιο την πρώτη προχρηματοδότηση του σχεδίου (95 079 EUR).
7. Στις 15 Ιουλίου 2005, ο καταγγέλλων υπέβαλε στην Επιτροπή την πρώτη έκθεση (έκθεση P1), την οποία η τελευταία ενέκρινε στις 18 Οκτωβρίου 2005. Δεδομένου ότι οι δηλωθείσες

δαπάνες ήταν χαμηλότερες από το 70 % της πρώτης προχρηματοδότησης, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ii) της σύμβασης [2] , η Επιτροπή δεν κατέβαλε καμία πληρωμή για την περίοδο P1.

8. Στις 15 Νοεμβρίου 2005, η Επιτροπή έλαβε τις συμπληρωματικές εκθέσεις του Πανεπιστημίου. Στις 22 Δεκεμβρίου 2005, τα ενέκρινε και κατέβαλε τη δεύτερη προχρηματοδότηση ύψους 107 322,64 EUR, διότι το Πανεπιστήμιο είχε εν τω μεταξύ δαπανήσει το 70 % της πρώτης προχρηματοδότησης.

9. Στις 15 Ιουλίου 2006, ο καταγγέλλων υπέβαλε την έκθεση σχετικά με τη δεύτερη περίοδο αναφοράς (έκθεση P2), η οποία εγκρίθηκε από την Επιτροπή στις 10 Οκτωβρίου 2006. Δεδομένου ότι οι δηλωθείσες δαπάνες ήταν χαμηλότερες από το 70 % της δεύτερης προχρηματοδότησης, δεν πραγματοποιήθηκε καμία πληρωμή σε σχέση με την περίοδο P2.

10. Στις 12 και 15 Ιουλίου 2007, ο καταγγέλλων υπέβαλε έκθεση σχετικά με την τρίτη φάση του έργου (έκθεση P3).

11. Στις 18 Μαρτίου 2008, η Επιτροπή ζήτησε από τον καταγγέλλοντα να προβεί σε ορισμένες διορθώσεις στην έκθεση P3.

12. Στις 16 Ιουνίου 2008, ο καταγγέλλων υπέβαλε τη συμπληρωμένη έκδοση της έκθεσης P3. Η Επιτροπή ενέκρινε την έκθεση P3 στις 17 Ιουνίου 2008.

13. Εν τω μεταξύ, το έργο έληξε στις 31 Μαΐου 2008. Ως εκ τούτου, το Πανεπιστήμιο διέταξε έλεγχο που να καλύπτει ολόκληρη τη διάρκεια του έργου (από την 1η Ιουνίου 2004 έως τις 31 Μαΐου 2008) [3] .

14. Ο ελεγκτής εξέδωσε τα τελικά συμπεράσματα στις 12 Ιουλίου 2008 («πιστοποιητικό ελέγχου»). Στο πιστοποιητικό, ο ελεγκτής αναφέρθηκε στις δύο χρηματοδοτικές συνεισφορές της Επιτροπής (την πρώτη και τη δεύτερη προχρηματοδότηση, ύψους 202 897,46 EUR). Ο ελεγκτής επιβεβαίωσε ότι το Πανεπιστήμιο δαπάνησε 201 898 EUR για το σύνολο του Έργου.

15. Στις 15 Ιουλίου 2008, ο καταγγέλλων υπέβαλε την έκθεση σχετικά με την περίοδο 4 (έκθεση P4), την τελική έκθεση και το ανωτέρω πιστοποιητικό ελέγχου μέσω της SESAM. Την ίδια ημέρα απέστειλε τις εκθέσεις αυτές και το πιστοποιητικό ελέγχου ταχυδρομικώς. Οι εκθέσεις και ο έλεγχος παραλήφθηκαν από την Επιτροπή στις 23 Ιουλίου 2008.

16. Στις 5 Σεπτεμβρίου 2008, η Επιτροπή ζήτησε από τον καταγγέλλοντα μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου να εισαγάγει ορισμένες διορθώσεις στην έκθεση P4 και στην τελική έκθεση. Στο ηλεκτρονικό της μήνυμα, παρέπεμψε στο πιστοποιητικό ελέγχου. Ο καταγγέλλων απέστειλε τις διορθωμένες εκθέσεις στις 15 Σεπτεμβρίου 2008.

17. Την 1η Δεκεμβρίου 2008, η Επιτροπή μετέφερε στο πανεπιστήμιο το ποσό των 66 940,14 EUR. Η Επιτροπή θεώρησε ότι η πληρωμή αυτή ήταν η τρίτη προχρηματοδότηση του έργου, η οποία βασίστηκε στην έκθεση P3.

- 18.** Στις 6 Ιανουαρίου 2009, η Επιτροπή ενέκρινε την έκθεση P4 και την τελική έκθεση.
- 19.** Κατά την άποψη του Πανεπιστημίου, το ποσό των 66 940,14 EUR, το οποίο κατέβαλε η Επιτροπή στον λογαριασμό του την 1η Δεκεμβρίου 2008, συνιστούσε την τελική πληρωμή της επιχορήγησης. Ως αποτέλεσμα, τον Μάρτιο του 2009, το Πανεπιστήμιο δαπάνησε αυτό το ποσό για τη δική του έρευνα που δεν σχετίζεται με το έργο.
- 20.** Στις 18 Ιουνίου 2009, η Επιτροπή ζήτησε από τον ελεγκτή διευκρινίσεις σχετικά με τις αμοιβές της, τις οποίες παρέσχε στις 21 Ιουνίου 2009.
- 21.** Στις 15 Ιουλίου 2009, η Επιτροπή ενημέρωσε τον πρόεδρο του Πανεπιστημίου για την πρόθεσή της να κινήσει διαδικασία ανάκτησης για το ποσό των 66 940,14 EUR που καταβλήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 2008. Αντίγραφο της επιστολής της Επιτροπής απεστάλη στον καταγγέλλοντα ταχυδρομικώς [4] . Η Επιτροπή ζήτησε από το Πανεπιστήμιο να επιστρέψει την ανωτέρω πληρωμή « *επειδή το ποσό [που δαπανήθηκε από το Πανεπιστήμιο για το έργο] δικαιολογημένο και αποδεκτό ήταν μικρότερο από την προχρηματοδότηση.* »
- 22.** Ενεργώντας εξ ονόματος του Πανεπιστημίου, ο καταγγέλλων προσέβαλε την ανωτέρω απόφαση με διάφορες μεταγενέστερες επιστολές που απεστάλησαν στην Επιτροπή (με ημερομηνία 17 Ιουλίου, 30 Ιουλίου, 31 Ιουλίου, 11 Αυγούστου, 29 Σεπτεμβρίου και 3 Νοεμβρίου 2009).
- 23.** Η επιστολή του καταγγέλλοντος της 17ης Ιουλίου 2009 εξέθεσε την άποψή του ότι η τρίτη προχρηματοδότηση που πραγματοποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2008 ήταν η τελική πληρωμή. Η Επιτροπή απάντησε στις 28 Ιουλίου 2009 και στις 11 Σεπτεμβρίου 2009. Στις απαντήσεις αυτές, ανέφερε ότι ο καταγγέλλων κακώς θεώρησε ότι η πληρωμή που πραγματοποιήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 2008 ήταν η τελική πληρωμή. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι « *η ονομαστική προχρηματοδότηση δεν σημαίνει χρηματοδότηση πριν από την ανάληψη των δαπανών, αλλά συνεισφορά πριν από την έγκριση από την Επιτροπή των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν. Η τρίτη έκθεση P3 εγκρίθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 17 Ιουνίου 2008. Αυτή η τρίτη προχρηματοδότηση ύψους 66 940,14 EUR που καταβλήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 2008 υπολογίστηκε λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που δηλώθηκαν στην τρίτη περιοδική έκθεση και όχι στην τελική έκθεση που είχε επίσης υποβάλει [ο καταγγέλλων] στο μεταξύ (23 Ιουνίου 2008). Η τελευταία εγκρίθηκε μόλις στις 9 Ιανουαρίου 2009.* » [5] Η Επιτροπή ισχυρίστηκε περαιτέρω ότι, βάσει της τελικής έκθεσης, προέκυψε ότι οι δαπάνες που ζητήθηκαν από το Πανεπιστήμιο και πιστοποιήθηκαν από τον ελεγκτή ανέρχονταν σε 201 989,18 EUR, ποσό μικρότερο από το σύνολο των συνεισφορών της Επιτροπής. Η Επιτροπή δέχθηκε να καλύψει τις δαπάνες του ελέγχου (3 606,56 EUR). Ωστόσο, η Επιτροπή είχε ακόμη καταβάλει στο πανεπιστήμιο ποσό ύψους 64 332,82 EUR.
- 24.** Στις 11 Αυγούστου 2009, ο καταγγέλλων απηύθυνε επιστολές στον Επίτροπο Potocnik και στον Γενικό Διευθυντή της ΓΔ Έρευνας. Καταγγέλλει τη συνολική οικονομική διαχείριση του σχεδίου από τις υπηρεσίες της Επιτροπής.

25. Στην επιστολή της με ημερομηνία 11 Σεπτεμβρίου 2009, η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για την παρανόηση που προέκυψε κατά τις επαφές της με τον καταγγέλλοντα και παραδέχθηκε ότι, σε *κάποιο βαθμό*, αυτό οφειλόταν σε καθυστερήσεις εκ μέρους της Επιτροπής όσον αφορά την επιστημονική και διοικητική επεξεργασία της έκθεσης P3 και της τελικής έκθεσης. Η Επιτροπή δήλωσε ότι η πρώτη καθυστέρηση σημειώθηκε «τον *Αύγουστο του 2007, αφού ο καταγγέλλων υπέβαλε την έκθεση P3*» και στη συνέχεια στα μέσα Μαρτίου 2008, όταν η Επιτροπή ζήτησε για πρώτη φορά από τον καταγγέλλοντα να προβεί σε διορθώσεις.

26. Στην ίδια επιστολή, η Επιτροπή εξήγησε περαιτέρω ότι, αφού η επιχειρησιακή μονάδα έλαβε την έκθεση P4 και την τελική έκθεση στα τέλη Ιουλίου 2008, οι οποίες ολοκληρώθηκαν τον Σεπτέμβριο του 2008, ο επιστημονικός υπάλληλος της εν λόγω επιχειρησιακής μονάδας ζήτησε εξωτερική επανεξέταση της τελικής έκθεσης (τυποποιημένη πρακτική για τις υποτροφίες υποδοχής Marie Curie). Η αναθεώρηση αυτή ολοκληρώθηκε στα τέλη Νοεμβρίου του 2008 και αξιολόγησε το έργο ως « *καλό προς άριστο* ». Τον Ιανουάριο του 2009, το έργο μεταφέρθηκε από την επιχειρησιακή μονάδα στη Μονάδα Διοίκησης και Οικονομικών. Μετά την ανάλυση της τελικής έκθεσης, η Μονάδα Διοίκησης και Οικονομικών διαπίστωσε ότι οι δαπάνες που ζητήθηκαν από το Πανεπιστήμιο και πιστοποιήθηκαν από τον ελεγκτή ήταν μικρότερες από τις συνεισφορές της Επιτροπής. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι « *σε κάθε περίπτωση, εάν θεωρούσατε ότι η πληρωμή που πραγματοποιήσε η Επιτροπή στις 26 Νοεμβρίου 2008 και την οποία σας μετέφερε στις αρχές Δεκεμβρίου 2008 ήταν η τελική πληρωμή και όχι η προχρηματοδότηση που αντιστοιχεί στην 3η περίοδο αναφοράς, θα έπρεπε να επικοινωνήσετε με την Επιτροπή και να επιστρέψετε το ποσό που εισπράχθηκε καθ' υπέρβαση, δεδομένου ότι η συνεισφορά της ΕΚ δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να οδηγήσει σε κέρδος για τους αναδόχους. Μόνο κατά την επεξεργασία της τελικής πληρωμής η Επιτροπή αντιλήφθηκε την ύπαρξη αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού* ».

27. Ο καταγγέλλων αντέδρασε στις ανωτέρω απόψεις της Επιτροπής στις 29 Σεπτεμβρίου 2009. Επανέλαβε ότι, στις απαντήσεις της, η Επιτροπή δεν έλαβε θέση σχετικά με τη δήλωσή του σχετικά με την τρίτη προχρηματοδότηση ότι, σύμφωνα με τη σύμβαση, η τρίτη προχρηματοδότηση δεν μπορούσε να αφορά την έκθεση P3, διότι κατά τη διάρκεια του εν λόγω έργου ο καταγγέλλων δεν δαπανούσε το 70 % των εισπραχθέντων χρημάτων. Επιπλέον, δεν υποβλήθηκε αίτημα από τον καταγγέλλοντα για πρόσθετες πληρωμές. Ο καταγγέλλων συμφώνησε ότι οι επιχορηγήσεις της ΕΕ δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για κέρδος από τους δικαιούχους τους. Ωστόσο, οι επιχορηγήσεις δεν θα πρέπει επίσης να προκαλούν απώλειες. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα σχετικά με την πραγματική πληρωμή της 1ης Δεκεμβρίου 2008, τα χρήματα αυτά χρησιμοποιήθηκαν από το Πανεπιστήμιο για την έρευνα. Η επιστροφή αυτών των χρημάτων θα είχε ως αποτέλεσμα το κλείσιμο του Τμήματος Γενετικής του Πανεπιστημίου. Η Επιτροπή προκάλεσε επίσης βλάβη στη φήμη του καταγγέλλοντος και της υπηρεσίας του, διότι ενημέρωσε τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου (ο οποίος ενημέρωσε τον Κοσμήτορα της σχολής) ότι υπήρξαν « *ανωμαλίες στην υλοποίηση του έργου* ».

28. Με την απάντησή της της 23ης Οκτωβρίου 2009, η Commission ανέφερε ότι δεν κατανοούσε πώς θα μπορούσε να δημιουργήσει στο πανεπιστήμιο δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι είχε δικαίωμα να δαπανήσει 269 341,60 EUR. Το Πανεπιστήμιο ζήτησε και

ελέγχθηκε δαπάνες ύψους 202 897,46 EUR και η Επιτροπή ενέκρινε 205 504,74 EUR (οι ανωτέρω δαπάνες συν τις δαπάνες ελέγχου).

29. Στην περαιτέρω απάντησή της της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην συμπληρωματική επιστολή του καταγγέλλοντος της 3ης Νοεμβρίου 2009, η Επιτροπή δήλωσε ότι δεν επρόκειτο να προβεί σε περαιτέρω αλληλογραφία με τον καταγγέλλοντα σχετικά με την επιδότηση. Ανέφερε ότι το χρεωστικό σημείωμα για την ανάκτηση του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού ύψους 64 322,82 EUR θα αποσταλεί στον νόμιμο εκπρόσωπο του Πανεπιστημίου. Στη συνέχεια, ο καταγγέλλων απευθύνθηκε στον Διαμεσολαβητή.

Το αντικείμενο της έρευνας

30. Ο Διαμεσολαβητής κίνησε έρευνα σχετικά με τους ακόλουθους ισχυρισμούς και ισχυρισμούς:

Ισχυρισμοί

1. Η Επιτροπή διέπραξε σειρά διοικητικών παρατυπιών κατά τον χειρισμό της επιχορήγησης.
2. Το επιγραμμικό σύστημα αναφοράς SESAM της Επιτροπής είναι ελαττωματικό.

Απαιτήσεις

1. Η Επιτροπή πρέπει να παραδεχτεί και να ζητήσει συγγνώμη για τα λάθη της.
2. Η Επιτροπή θα πρέπει να καταβάλει στον καταγγέλλοντα αποζημίωση ύψους 100 000 EUR.

Η έρευνα

31. Η καταγγελία υποβλήθηκε στις 12 Μαρτίου 2010. Ο Διαμεσολαβητής το διαβίβασε στην Επιτροπή στις 6 Μαΐου 2010, με αίτηση γνωμοδότησης έως τις 31 Αυγούστου 2010. Η Επιτροπή απέστειλε τόσο τη γνώμη της όσο και τη μετάφρασή της στα πολωνικά στις 25 Οκτωβρίου 2010, η οποία διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα με πρόσκληση υποβολής παρατηρήσεων. Ο καταγγέλλων απέστειλε τις παρατηρήσεις του στις 14 Ιανουαρίου 2011. Στις 16 Ιουνίου 2011, ο Διαμεσολαβητής εξέδωσε το σχέδιο σύστασής του προς την Επιτροπή. Στις 27 Σεπτεμβρίου 2011, η Επιτροπή απάντησε στο σχέδιο σύστασης. Η μετάφραση της εν λόγω απάντησης στα πολωνικά διαβιβάστηκε στον καταγγέλλοντα με πρόσκληση να υποβάλει παρατηρήσεις έως τις 31 Οκτωβρίου 2011. Ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε παρατηρήσεις.

Ανάλυση και συμπεράσματα του Διαμεσολαβητή

Α. Εικαζόμενες διοικητικές παρατυπίες κατά τη διεκπεραίωση της επιχορήγησης και των σχετικών απαιτήσεων

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβήτρια

32. Προς στήριξη του ισχυρισμού του, ο καταγγέλλων υπέβαλε σειρά επιχειρημάτων στην καταγγελία του. Πρώτον, υποστήριξε ότι η Επιτροπή προέβη στην « *τρίτη πληρωμή προχρηματοδότησης* » μολονότι το Πανεπιστήμιο i) δεν τήρησε τη συμβατική απαίτηση να δαπανήσει το 70 % των προγενέστερων συνεισφορών της Επιτροπής και ii) δεν υπέβαλε συμπληρωματικές εκθέσεις που να αποδεικνύουν τις δαπάνες αυτές. Επιπλέον, η Επιτροπή προέβη στην τρίτη πληρωμή προχρηματοδότησης μετά τη λήξη του έργου και μετά την υποβολή της τελικής έκθεσης. Αυτό κατέστησε αδύνατο για το Πανεπιστήμιο να δαπανήσει αυτή τη συνεισφορά για το έργο. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εσφαλμένως ώθησε τον καταγγέλλοντα να θεωρήσει ότι η τρίτη πληρωμή προχρηματοδότησης ήταν η τελευταία πληρωμή. (*Πρώτο επιχείρημα*)

33. Υποστήριξε επίσης ότι η Επιτροπή δεν τήρησε τις συμβατικές προθεσμίες για την αξιολόγηση και την έγκριση της τρίτης και της τέταρτης περιοδικής έκθεσης (έκθεση P3 και έκθεση P4) και την τελική έκθεση. (*Δεύτερο επιχείρημα*)

34. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν ενημέρωσε εγκαίρως και με ακρίβεια τον καταγγέλλοντα ότι η έκθεση P3 είχε εγκριθεί και ότι, βάσει της εν λόγω έκθεσης, θα πραγματοποιήθηκε η τρίτη πληρωμή προχρηματοδότησης. Ο καταγγέλλων έκρινε παραπλανητική την ερμηνεία της Επιτροπής σχετικά με την προχρηματοδότηση. Κατά την άποψή του, το άρθρο II.1 σημείο 16 και το άρθρο II.21 των γενικών όρων της σύμβασης ορίζουν την προχρηματοδότηση ως τη συνεισφορά που καταβάλλεται προκειμένου να καταστεί δυνατή η συνέχιση του έργου. (*Τρίτο επιχείρημα*)

35. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης ότι η Επιτροπή άρχισε απευθείας επαφές με τον ελεγκτή και πρύτανη του Πανεπιστημίου, ενώ, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2 της σύμβασης, θα έπρεπε πρώτα να έχει έρθει σε επαφή με τον συντονιστή του έργου (τον καταγγέλλοντα) σχετικά με όλα τα θέματα που σχετίζονται με το έργο. (*Τέταρτο επιχείρημα*)

36. Τέλος, η Επιτροπή δεν απάντησε δεόντως στις επιστολές του καταγγέλλοντος της 11ης Αυγούστου 2009 προς τη ΓΔ Έρευνας και τον Επίτροπο Potocnik. Επίσης, δεν απάντησε στην καταγγελία που απέστειλε στην ακόλουθη ηλεκτρονική διεύθυνση: sg-plaintes@ec.europa.eu. Επισημαίνει ότι η Επιτροπή δεν τον ενημέρωσε ότι οι εξωτερικοί εμπειρογνώμονες είχαν αξιολογήσει την τελική έκθεση ως « *καλή έως άριστη* ». (*Πέμπτο επιχείρημα*)

37. Ο καταγγέλλων ζήτησε αποζημίωση και « *επίσημη* » συγγνώμη. Προς στήριξη του αιτήματός του για οικονομική αποζημίωση, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η τρίτη πληρωμή

προχρηματοδότησης της Επιτροπής τον υποχρέωνε να περάσει οκτώ μήνες σε αντιστοιχία με το θεσμικό όργανο και να μελετήσει τους δημοσιονομικούς κανόνες της Επιτροπής αντί να πραγματοποιήσει επιστημονικές εργασίες, γράφοντας ακαδημαϊκά κείμενα — για τα οποία θα μπορούσε να κερδίσει επιπλέον χρήματα — και ζητώντας άλλες επιχορηγήσεις.

38. Ισχυρίστηκε επίσης ότι, αν γνώριζε νωρίτερα ότι η προχρηματοδότηση σχετικά με την έκθεση P3 ήταν δυνατή, η υπηρεσία του θα μπορούσε να δαπανήσει αυτά τα χρήματα για το έργο, ισχυρίστηκε ότι τα χρήματα αυτά ήταν σύμφωνα με τη σύμβαση και, ως εκ τούτου, απέφυγε τις τρέχουσες οικονομικές δυσκολίες. Το Πανεπιστήμιο επιθυμούσε να υποβάλει συμπληρωματική έκθεση μετά την περίοδο P3 για να αποδείξει ότι, εν τω μεταξύ, είχε δαπανήσει το 70 % της συνεισφοράς της ΕΕ. Ωστόσο, δεν μπορούσε να το πράξει διότι η Επιτροπή καθυστέρησε την αξιολόγηση και την έγκριση της έκθεσης P3. Δεδομένου ότι το Πανεπιστήμιο δεν μπορούσε να χρηματοδοτήσει το σχέδιο με ίδια κεφάλαια, έπρεπε να περιορίσει τις δαπάνες του για το σχέδιο στα ποσά που προκαταβλήθηκαν από την Επιτροπή.

39. Επιπλέον, οι άμεσες επαφές της Επιτροπής με τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου έθεσαν υπό αμφισβήτηση τη φήμη του καταγγέλλοντος ως συντονιστή έργου.

40. Στη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή ανέφερε κατ' αρχάς ότι η τρίτη πληρωμή προχρηματοδότησης συνοδευόταν από μήνυμα του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Επιτροπής (ABAC). Το μήνυμα αυτό ανέφερε το Πανεπιστήμιο, το όνομα του καταγγέλλοντος, τον αριθμό της σύμβασης και το ακρωνύμιο του έργου. Επισήμανε επίσης ότι η πληρωμή αφορούσε την έκθεση P3. Ωστόσο, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι, όπως ισχυρίζεται ο καταγγέλλων, ενδέχεται να μην έχει λάβει αυτό το μήνυμα. Η ΓΔ Προϋπολογισμού ενημέρωσε τη ΓΔ RTD ότι, ανάλογα με τις τραπεζικές πρακτικές στα διάφορα κράτη μέλη, τα εν λόγω συνοδευτικά μηνύματα μπορεί να διακοπεί. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θέσπισε διορθωτικό μέτρο και η αρμόδια υπηρεσία αποστέλλει πλέον τακτικά ηλεκτρονικό μήνυμα στον συντονιστή του έργου όταν προβαίνει σε κάθε πληρωμή προχρηματοδότησης. Ωστόσο, η Επιτροπή παρατήρησε, στο πλαίσιο αυτό, ότι ο καταγγέλλων βρισκόταν σε συνεχή επαφή με τους υπαλλήλους του έργου και τους οικονομικούς υπαλλήλους της Επιτροπής και « *θα μπορούσε εύκολα να ρωτήσει σχετικά με την πρόοδο του φακέλου* ».

41. Όσον αφορά την αξιολόγηση της τελικής έκθεσης, η Επιτροπή δήλωσε ότι η εξωτερική επανεξέταση αποτελεί συνήθη διαδικασία για όλες τις υποτροφίες υποδοχής Marie Curie, η οποία επιτρέπει στην Επιτροπή να αξιολογεί την πρόοδο της έρευνας καθ' όλη τη διάρκεια ζωής της σύμβασης. Η επανεξέταση αξιολόγησε την τελική έκθεση ως « *καλή έως άριστη* », η οποία εκφράστηκε στα εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής (έκθεση αξιολόγησης έργων και έκθεση επανεξέτασης έργων). Οι πληροφορίες αυτές φυλάσσονται για την εσωτερική αξιολόγηση του προγράμματος και, ως εκ τούτου, δεν παρέχονται στον συντονιστή, εκτός εάν το ζητήσει.

42. Όσον αφορά τη διαφορά μεταξύ της προχρηματοδότησης και της τελικής πληρωμής, η Επιτροπή εξήγησε ότι ο όρος « *προχρηματοδότηση* » ορίζεται από τις συμβατικές διατάξεις, δηλαδή το άρθρο II.1.16 των γενικών όρων της σύμβασης. Ο ορισμός αυτός εξηγείται περαιτέρω στον οδηγό του δού ΠΠ για τα οικονομικά θέματα (σελίδες 81 και 82). « *[Αυτό] πράγματι στοχεύει σε οποιαδήποτε μερική συνεισφορά ώστε να καταστεί δυνατή η συνέχιση του* »

έργου, η οποία καταβλήθηκε εκ των προτέρων — αλλά με αναφορά στην αιτιολόγηση των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν κατά την προηγούμενη περίοδο, και όχι σε σχέση με τις δαπάνες που θα αναληφθούν [κατά τη διάρκεια της περαιτέρω φάσης]». Το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της σύμβασης ορίζει τον όρο «τελική πληρωμή» ως «[η] πληρωμή στο τέλος της περιόδου αναφοράς, συνοδευόμενη από πιστοποιητικό ελέγχου, θεωρείται τελική.». Ως εκ τούτου, η τελική πληρωμή είναι η πληρωμή για τις δαπάνες που όντως πραγματοποιήθηκαν. Η προχρηματοδότηση ανήκει στην Επιτροπή και μπορεί να θεωρηθεί ως τελική πληρωμή μόνο όταν οι δηλωθείσες δαπάνες έχουν προηγουμένως εγκριθεί από την Επιτροπή. Η προχρηματοδότηση χρησιμοποιείται από τους αντισυμβαλλομένους αλλά « παραμένει στην ιδιοκτησία της Επιτροπής». Η προχρηματοδότηση καθίσταται ιδιοκτησία του αντισυμβαλλομένου μόνο για το ποσό της προχρηματοδότησης που καλύπτεται από τις δαπάνες που ζητεί ο ανάδοχος. Οι δαπάνες αυτές πρέπει να πιστοποιούνται από τον ελεγκτή και να γίνονται δεκτές από την Επιτροπή.

43. Η Επιτροπή υπογράμμισε, όσον αφορά την ανωτέρω εξήγηση, ότι ο καταγγέλλων είχε συμμετάσχει στις εκπαιδευτικές συνεδρίες που διοργάνωσε στη Βαρσοβία και στην Κρακοβία τον Μάιο του 2007. Η κατάρτιση αυτή επικεντρώθηκε σε οικονομικά ζητήματα, όπως η διαφορά μεταξύ της προχρηματοδότησης και των πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν μετά την αιτιολόγηση των δαπανών. Επιπλέον, κατά τη μεταφορά του προγράμματος γνώσης, προβλέπονται ειδικά κονδύλια που θα επιτρέπουν στους δικαιούχους να προσλαμβάνουν ειδικούς για να παρακολουθούν και να εποπτεύουν τα οικονομικά ζητήματα. Ωστόσο, το Πανεπιστήμιο χρησιμοποίησε μόνο το 10 % αυτών των πόρων.

44. Επιπλέον, η Επιτροπή υποστήριξε ότι οι ανάδοχοι/δικαιούχοι επιχορήγησης είναι υπεύθυνοι για τον έλεγχο της ορθότητας της πληρωμής στο πλαίσιο της σύμβασης. Εάν η πληρωμή είναι υψηλότερη από τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν, θα πρέπει να επικοινωνήσουν με την Επιτροπή και να επιστρέψουν το ποσό που εισπράχθηκε ως πλεόνασμα. « Η συνεισφορά της ΕΚ δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποφέρει κέρδος στους αντισυμβαλλομένους. »

45. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, ακόμη και αν το Πανεπιστήμιο δεν δαπανούσε το 70 % της προηγούμενης προχρηματοδότησης της Επιτροπής, η τρίτη προχρηματοδότηση ήταν δικαιολογημένη. Αυτό οφείλεται στη σχετική τροποποίηση των κανόνων εφαρμογής της ΕΚ του δημοσιονομικού κανονισμού (άρθρο 180 παράγραφος 1), η οποία εισήχθη εν τω μεταξύ. Στις 3 Δεκεμβρίου 2007, όλοι οι συντονιστές του 6ου ΠΠ «Μαρία Κιουρί» (συμπεριλαμβανομένου του καταγγέλλοντος) ενημερώθηκαν σχετικά με την αλλαγή αυτή.

46. Η Επιτροπή εξέφρασε τη λύπη της για το γεγονός ότι η τρίτη πληρωμή προχρηματοδότησης και ο χειρισμός των εκθέσεων P3 και P4 και η τελική έκθεση υπέστησαν διοικητικές καθυστερήσεις, ιδίως λόγω «της διοικητικής υπερφόρτωσης που συνδέεται με τη σύσταση του Εκτελεστικού Οργανισμού Έρευνας (REA). » Η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για τις καθυστερήσεις αυτές στη γνώμη της και υπενθύμισε ότι είχε ήδη ζητήσει συγγνώμη με επιστολή προς τον καταγγέλλοντα της 11ης Σεπτεμβρίου 2009 και υπογεγραμμένη από τον διευθυντή της ΓΔ Έρευνας.

47. Η Επιτροπή υπογράμμισε περαιτέρω ότι κάθε πληρωμή αντιστοιχεί σε διαφορετικές περιόδους αναφοράς και ότι η επεξεργασία γίνεται χωριστά. Παρά το γεγονός ότι η Επιτροπή είχε λάβει την έκθεση για την περίοδο P4 (έκθεση P4) πριν από την πληρωμή (μετά την έγκριση της έκθεσης P3) για την προηγούμενη περίοδο P3, προέβη στην τελευταία αυτή πληρωμή «για να μην τιμωρήσει [το Πανεπιστήμιο], δεδομένου ότι στις περισσότερες περιπτώσεις το υπόλοιπο είναι θετικό. » Μόνο μετά την ανάλυση των εκθέσεων P4 και της τελικής έκθεσης κατέστη σαφές ότι η συνολική συνεισφορά που κατέβαλε η Επιτροπή, η οποία θα έπρεπε να ισούται με τις πραγματικές δαπάνες που ζήτησε το Πανεπιστήμιο, πιστοποιημένη από τον ελεγκτή και εγκριθείσα από την Επιτροπή, ήταν υψηλότερη από το συνολικό ποσό της προχρηματοδότησης που η Επιτροπή είχε ήδη μεταφέρει στο πανεπιστήμιο. Η διαφορά αυτή ανήλθε σε 63 836,86 EUR. Πράγματι, τα ζητηθέντα έξοδα για την πρώτη περίοδο ανήλθαν σε 47 110 EUR· για τη δεύτερη περίοδο: 51 967,27 EUR· για την τρίτη περίοδο: 32 450,87 EUR· και για την τέταρτη περίοδο: 73 976,60 EUR [6] , συνολικά: 205 504,74 EUR. Η συνολική προχρηματοδότηση που κατέβαλε η Επιτροπή ανήλθε σε 269 341,60 EUR. Κατά την έναρξη του έργου, η Επιτροπή κατέβαλε 95 079 EUR· μετά την υποβολή της συμπληρωματικής έκθεσης στην έκθεση P2, κατέβαλε 107 322,46 EUR και τέλος, ως τρίτη προχρηματοδότηση, κατέβαλε 66 940,14 EUR. Ως εκ τούτου, εκδόθηκε ένταλμα είσπραξης ύψους 63 836,86 EUR, πλέον τόκων 495,96 EUR.

48. Σύμφωνα με τη σύμβαση, η Επιτροπή απηύθυνε την αλληλογραφία της σχετικά με τη σύμβαση στον καταγγέλλοντα. Στις 15 Ιουλίου 2009, απέστειλε επιστολή στον πρώην Πρύτανη του Πανεπιστημίου (ο οποίος ήταν ο νόμιμος εκπρόσωπός του κατά την υπογραφή της Σύμβασης) για να τον ενημερώσει για την πρόθεσή του να ανακτήσει το οφειλόμενο ποσό. Η Επιτροπή απέστειλε αντίγραφο της παρούσας επιστολής στον καταγγέλλοντα. Στις 28 Ιουλίου 2009, η Επιτροπή απέστειλε νέα επιστολή στον καταγγέλλοντα και αντίγραφο στον νέο Πρύτανη του Πανεπιστημίου. Η Επιτροπή τόνισε ότι ουδέποτε αμφισβήτησε τη φήμη του καταγγέλλοντος ως συντονιστή.

49. Η Επιτροπή δήλωσε ότι είχε απαντήσει σε όλες τις επιστολές και τα ηλεκτρονικά μηνύματα του καταγγέλλοντος και παρέσχε αντίγραφα των απαντήσεών της μαζί με τη γνώμη. Όσον αφορά την καταγγελία που εστάλη στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου sg-plaintes@ec.europa.eu, η Επιτροπή έλεγξε τα αρχεία της και επιβεβαίωσε ότι δεν έλαβε το εν λόγω ηλεκτρονικό μήνυμα. Πράγματι, το αντίγραφο της καταγγελίας, το οποίο υποβλήθηκε μαζί με την καταγγελία στον Διαμεσολαβητή και διαβιβάστηκε στην Επιτροπή, δεν αναφέρει την ημερομηνία και την ώρα αποστολής στον σχετικό τομέα.

50. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα παραπέμποντας στο άρθρο II.3 των γενικών όρων της σύμβασης, το οποίο προβλέπει ότι « ο συντονιστής εξασφαλίζει την αποτελεσματική υλοποίηση του έργου και λαμβάνει όλα τα αναγκαία και εύλογα μέτρα για να εξασφαλίσει ότι το έργο εκτελείται σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις της παρούσας σύμβασης... ». Ο συντονιστής έργου είναι υπεύθυνος για τη διαχείριση των κονδυλίων μετά την υπογραφή της σύμβασης. Ως εκ τούτου, έχει την υποχρέωση να γνωρίζει τους σχετικούς δημοσιονομικούς κανόνες που ισχύουν για το εν λόγω σχέδιο « πριν και κατά τη διάρκεια του έργου, προκειμένου να αποφευχθούν προβλήματα στο τέλος του. » Υποχρέωσε να ενημερωθεί σχετικά με τους κανόνες της Επιτροπής σχετικά με το σχέδιο και η Επιτροπή διευκολύνει τα καθήκοντα αυτά οργανώνοντας κατάρτιση και παρέχοντας ειδικά κονδύλια για την πρόσληψη επαγγελματία

διαχειριστή έργου. Οι οικονομικές δυσχέρειες στις οποίες αναφέρθηκε ο καταγγέλλων στην καταγγελία του οφείλονται στο γεγονός ότι δεν συμβιβαζόταν με τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν με τα εισπραχθέντα κεφάλαια. Σύμφωνα με τη σύμβαση, πρέπει να ανακτηθούν όλα τα επιπλέον ποσά που κατέβαλε η Επιτροπή.

51. Στη συνέχεια, η Επιτροπή πρόσθεσε στη γνώμη της (πολωνική έκδοση) ότι « *δεν θεωρεί δικαιολογημένο να καταβάλει στον καταγγέλλοντα αποζημίωση, δεδομένου ότι ο καταγγέλλων έχει στην κατοχή του 63 836 EUR, 86 EUR από τον Δεκέμβριο του 2008 και ανήκει στην Επιτροπή* ».

52. Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων διατήρησε όλα τα αρχικά επιχειρήματα και ισχυρισμούς του. Αναφέρθηκε στη δήλωση της Επιτροπής στο σημείο 51, στην οποία το πολωνικό κείμενο της γνωμοδότησής του είχε ως εξής: « *ο καταγγέλλων έχει στην κατοχή του 63 836 EUR, 86 EUR από τον Δεκέμβριο του 2008* » (η υπογράμμιση δική του). Διαπίστωσε ότι η Επιτροπή προέβη σε σοβαρή και αβάσιμη κατηγορία εναντίον του, ενώ είναι σαφές ότι δεν υπήρχαν νομικές δυνατότητες για τον καταγγέλλοντα ως συντονιστή να διαθέσει την επιχορήγηση που χορηγήθηκε στο Πανεπιστήμιο. Επιπλέον, ο καταγγέλλων είχε ήδη δει σχετικά έγγραφα που αποδεικνύουν ότι, στις 9 Δεκεμβρίου 2009, το Πανεπιστήμιο είχε καταβάλει στην Επιτροπή το ποσό των 64 332,82 EUR σε δύο κατ' αποκοπή ποσά (55 307,33 EUR και στη συνέχεια 9 025,49 EUR).

53. Επιπλέον, ο καταγγέλλων έκρινε άδικο το γεγονός ότι η Επιτροπή υπονοούσε ότι δεν γνώριζε τους σχετικούς δημοσιονομικούς κανόνες και δεν ήταν σε θέση να συμβιβάσει τις δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν με τα εισπραχθέντα κεφάλαια. Στο πλαίσιο αυτό, υπενθύμισε ότι ο ελεγκτής δεν διαπίστωσε παρατυπίες. « *Τα προβλήματά του* » άρχισαν μόνο αφού η Επιτροπή είχε προβεί αδικαιολόγητα στην τρίτη πληρωμή προχρηματοδότησης. Τόνισε ότι η ίδια η Επιτροπή αξιολόγησε το έργο που συντόνισε ως « *καλό προς άριστο* ».

Η αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας που οδηγεί σε σχέδιο σύστασης

Ο καταγγέλλων προέβαλε πέντε επιχειρήματα σχετικά με τον πρώτο ισχυρισμό του:

Όσον αφορά το τέταρτο επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι η Επιτροπή παραβίασε τη σύμβαση επικοινωνώντας με άλλους και όχι με αυτόν

54. Το άρθρο 9.1 της σύμβασης προβλέπει ότι « *κάθε κοινοποίηση που προβλέπεται από τη σύμβαση... υποβάλλεται... στην [διεύθυνση του καταγγέλλοντος]* ».

55. Στην αρχική καταγγελία του, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν τήρησε τη διάταξη αυτή αποστέλλοντας: (i) επιστολή προς τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου της 15ης Ιουλίου 2009 σχετικά με την εντολή ανάκτησης και (ii) ηλεκτρονική επιστολή προς τον ελεγκτή

με την οποία της ζητούσε εξηγήσεις σχετικά με το πιστοποιητικό ελέγχου στις 18 Ιουνίου 2009. Ο καταγγέλλων πρόσθεσε στις παρατηρήσεις του ότι, στις 26 Νοεμβρίου 2009, η Επιτροπή απέστειλε το χρεωστικό σημείωμα στον Πρύτανη του Πανεπιστημίου, αλλά δεν του απέστειλε αντίγραφο.

56. Αφενός, φαίνεται ότι το άρθρο 9.1 της σύμβασης δεν εφαρμόζεται στην ανωτέρω αλληλογραφία, διότι εστάλη μετά την τελική ημερομηνία εκτέλεσης της σύμβασης. Από την άλλη πλευρά, το άρθρο 2 της σύμβασης προβλέπει ότι οι διατάξεις του άρθρου II.7 των γενικών όρων εφαρμόζονται και μετά την τελική ημερομηνία εφαρμογής. Το άρθρο II.7 των γενικών όρων θεσπίζει **την υποχρέωση των αντισυμβαλλομένων** να υποβάλλουν στην Επιτροπή εκθέσεις και παραδοτέα σύμφωνα με το άρθρο 9.1 της σύμβασης. Ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, ακόμη και αν το άρθρο II.7 των γενικών όρων (και επομένως το άρθρο 9 παράγραφος 1 της σύμβασης) ισχύει μόνο για τους αναδόχους, θα ήταν δίκαιο για την Επιτροπή να αποστείλει την αλληλογραφία της στη διεύθυνση του καταγγέλλοντος (όπως προβλέπεται στο άρθρο 9.1 της σύμβασης) και μετά την ολοκλήρωση της σύμβασης. Τελικά, το άρθρο II.7 των γενικών όρων δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγμάτευσης και φαίνεται ότι η εφαρμογή του μόνο στους αντισυμβαλλομένους προκάλεσε σημαντική ανισορροπία στις υποχρεώσεις των μερών που απορρέουν από τη σύμβαση [7] .

57. Στο πλαίσιο αυτό, ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι το Πανεπιστήμιο, εκπροσωπούμενο από τον Πρύτανη του, ήταν ο ανάδοχος της Επιτροπής. Για τον λόγο αυτό, ήταν εύλογο να απευθύνει επιστολές στον πρύτανη για να τον ενημερώσει σχετικά με την εντολή είσπραξης. Ομοίως, ήταν εύλογο να απευθυνθεί απευθείας στον ελεγκτή όσον αφορά το πιστοποιητικό ελέγχου για το έργο που είχε ελέγξει. Κατά την άποψη του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή, αποστέλλοντας αντίγραφο των ανωτέρω επιστολών στον καταγγέλλοντα, ενήργησε δίκαια.

58. Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι η Επιτροπή δεν του απέστειλε την αλληλογραφία που απέστειλε στον Πρύτανη του Πανεπιστημίου στις 26 Νοεμβρίου 2009. Ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε χρήσιμο να ζητήσει από την Επιτροπή να σχολιάσει αυτό το νέο εικαζόμενο γεγονός. Είναι σαφές ότι η Επιτροπή απέστειλε επιστολή στον Πρύτανη μετά την απόφασή της να προβεί στην έκδοση της διαταγής ανάκτησης, η οποία κοινοποιήθηκε στον καταγγέλλοντα στις 19 Νοεμβρίου 2009. Η απόφαση αυτή έχει ως εξής: *«Θεωρώ ότι τα γεγονότα σχετικά με τον φάκελο είναι πλέον καλά τεκμηριωμένα και, ως εκ τούτου, δεν θα συνεργαστώ μαζί σας για το θέμα αυτό. Για να προχωρήσω στην ανάκτηση του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού 64 322,82 EUR, έχω δώσει εντολή στις υπηρεσίες μου να στείλουν απευθείας το απαιτούμενο χρεωστικό σημείωμα στον νόμιμο εκπρόσωπο του Πανεπιστημίου.»*

59. Λαμβανομένων υπόψη των διαπιστώσεών του στα σημεία 56 και 57, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να αποστείλει στον καταγγέλλοντα αντίγραφο της επιστολής της 26ης Νοεμβρίου 2009 προς τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου, ενήργησε άδικα. Αυτό ήταν ένα πρώτο κρούσμα κακοδιοίκησης.

Όσον αφορά το πέμπτο επιχείρημα του καταγγέλλοντος σχετικά με την αλληλογραφία του με την Επιτροπή

60. Η Διαμεσολαβήτρια σημείωσε ότι, μαζί με τη γνώμη της, η Επιτροπή υπέβαλε αντίγραφα των απαντήσεων της στις επιστολές του καταγγέλλοντος. Σε αυτά περιλαμβάνεται η απάντησή της της 28ης Ιουλίου 2009 στην επιστολή του καταγγέλλοντος της 17ης Ιουλίου 2009· την απάντησή του της 23ης Οκτωβρίου 2009 στην επιστολή του καταγγέλλοντος της 29ης Σεπτεμβρίου 2009· την απάντησή του της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην επιστολή του καταγγέλλοντος της 3ης Νοεμβρίου 2009· και η απάντησή του της 11ης Σεπτεμβρίου 2009 στις επιστολές του καταγγέλλοντος της 11ης Αυγούστου 2009 που απευθύνθηκε την ίδια ημερομηνία τόσο στον Επίτροπο Rotocnik όσο και στη ΓΔ Έρευνας [8] . Εξήγησε επίσης τους λόγους για τους οποίους δεν μπόρεσε να βρει την αλληλογραφία που φέρεται να απέστειλε ο καταγγέλλων στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της Γενικής Γραμματείας της Επιτροπής (σκέψη 49 ανωτέρω). Αυτή η εξήγηση είναι λογική. Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων δεν προσκόμισε σαφή αποδεικτικά στοιχεία που να αποδεικνύουν την ώρα και την ημερομηνία αποστολής του εν λόγω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Ο Διαμεσολαβητής θεώρησε επίσης εύλογη την εξήγηση της Επιτροπής σχετικά με τους λόγους για τους οποίους δεν ενημέρωσε τον καταγγέλλοντα ότι οι εξωτερικοί εμπειρογνώμονες αξιολόγησαν την τελική έκθεση ως « *καλή έως άριστη* » (παράγραφος 41 ανωτέρω).

61. Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων διευκρίνισε το πέμπτο επιχείρημά του αναφέροντας ότι το περιεχόμενο των απαντήσεων της Επιτροπής δεν ήταν, κατά την άποψή του, ικανοποιητικό. Δεδομένου ότι το αντικείμενο της καταγγελίας περιλαμβάνει το περιεχόμενο των εν λόγω επιστολών και η αξιολόγηση του Διαμεσολαβητή που οδήγησε σε σχέδιο σύστασης περιλαμβάνει τις ουσιαστικές πτυχές των απαντήσεων αυτών, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι δεν απαιτούνται περαιτέρω έρευνες σχετικά με το αναδιατυπωμένο επιχείρημα του καταγγέλλοντος.

Όσον αφορά το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο επιχείρημα του καταγγέλλοντος σχετικά με τις εικαζόμενες καθυστερήσεις της Επιτροπής και την τρίτη πληρωμή προχρηματοδότησης

62. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι ο καταγγέλλων υπέβαλε την έκθεση P3 στις 12 και 15 Ιουλίου 2007 , και η Επιτροπή αντέδρασε για πρώτη φορά (ζητώντας τροποποιήσεις) στην εν λόγω έκθεση στις 18 Μαρτίου 2008 . Το σημείο II.8.2 του παραρτήματος II «Γενικοί όροι» της σύμβασης, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της, προβλέπει, ωστόσο, ότι « *η Επιτροπή αναλαμβάνει την υποχρέωση να αξιολογεί τις [περιοδικές] εκθέσεις δραστηριοτήτων του σχεδίου [...] εντός 45 ημερών από την παραλαβή τους.* » Είναι αυτονόητο ότι η Επιτροπή υπερέβη την προθεσμία των 45 ημερών, απαιτώντας περίπου οκτώ μήνες για την αξιολόγηση της έκθεσης P3.

63. Επιπλέον, αυτή η καθυστέρηση στην αξιολόγηση της έκθεσης P3 είχε ντόμινο. Πρώτον, ο καταγγέλλων δεν μπόρεσε να εισαγάγει τις απαιτούμενες αλλαγές και να υποβάλει την δεόντως τροποποιημένη έκθεση P3 έως τις 16 Ιουνίου 2008. Δεύτερον, η Επιτροπή ενέκρινε την έκθεση P3 μόλις στις 17 Ιουλίου 2008, δηλαδή ένα έτος μετά την αρχική υποβολή και παραλαβή της. Τρίτον, η Επιτροπή κατέβαλε μόνο την « *τρίτη προχρηματοδότηση* » σε σχέση με την έκθεση P3 την 1η Δεκεμβρίου 2008 [9] . Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η προχρηματοδότηση

μπορούσε να πραγματοποιηθεί μόνο « *μετά την έγκριση των σχετικών εκθέσεων που αναφέρονται στο άρθρο II.7 του παραρτήματος II (Γενικοί όροι) της σύμβασης*» [10] .

64. Επιπλέον, η Επιτροπή έλαβε τις τροποποιημένες εκδόσεις της έκθεσης P4 και της τελικής έκθεσης στις 15 Σεπτεμβρίου 2008, αλλά τις ενέκρινε μόλις στις 6 Ιανουαρίου 2009. Αυτό δείχνει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε εκ νέου τη συμβατική προθεσμία των 45 ημερών για την αξιολόγηση των εκθέσεων.

65. Η Επιτροπή αιτιολογεί τις καθυστερήσεις αυτές με δική της αναδιοργάνωση (« *η διοικητική υπερφόρτωση που συνδέεται με τη σύσταση του Εκτελεστικού Οργανισμού Έρευνας* »). Ωστόσο, αυτή η διοικητική διευκόλυνση δεν μπορεί να αρκεί για να δικαιολογήσει καθυστέρηση οκτώ μηνών όσον αφορά την πρώτη έκδοση της έκθεσης P3 του καταγγέλλοντος. Ο Διαμεσολαβητής παρατηρεί ότι ο καταγγέλλων, επιστήμονας, ασχολούνταν μόνος του με τη διαχείριση της επιχορήγησης (καθώς και με το επιστημονικό του έργο), ενώ η Επιτροπή διέθετε πολυάριθμες εξειδικευμένες υπηρεσίες που ασκούσαν τα καθήκοντά της. Η Επιτροπή διαθέτει επαρκή μέσα και πόρους για να διασφαλίσει ότι μια εσωτερική διοικητική αναδιοργάνωση δεν θίγει τα συμφέροντα των αναδόχων και των δικαιούχων επιχορηγήσεων.

66. Με βάση τα ανωτέρω, η Διαμεσολαβήτρια έκρινε ότι οι πολύ σοβαρές και αδικαιολόγητες καθυστερήσεις της Επιτροπής, ιδίως η καθυστέρηση στην εξέταση της έκθεσης P3, οι οποίες, με τη σειρά τους, προκάλεσαν καθυστέρηση στην καταβολή της τρίτης προχρηματοδότησης, παραβίαζαν τις συμβατικές υποχρεώσεις της [11] .

67. Εξάλλου, από όλα τα στοιχεία προκύπτει ότι η Επιτροπή προέβη αυτομάτως στην τρίτη καθυστερημένη **προχρηματοδότηση** μετά την εκπρόθεσμη έγκριση της εκθέσεως P3. Αυτό συνέβη παρά το γεγονός ότι γνώριζε ότι το Πανεπιστήμιο δεν μπορούσε και δεν έπρεπε να χρησιμοποιήσει τέτοια χρηματοδότηση. Εάν ληφθεί υπόψη μόνο η διατύπωση των διατάξεων του άρθρου II.1.16 της σύμβασης [12] , η προχρηματοδότηση παρέχεται σαφώς για την κάλυψη της επόμενης φάσης ενός έργου [13] . Την 1η Δεκεμβρίου 2008, καμία τέτοια επόμενη φάση δεν ήταν δυνατή, διότι το εν λόγω σχέδιο είχε λήξει και η Επιτροπή είχε πλήρη επίγνωση του γεγονότος αυτού.

68. Από τα διαθέσιμα στοιχεία [14] προκύπτει πράγματι ότι, τουλάχιστον στις αρχές Σεπτεμβρίου 2008, δηλαδή τρεις μήνες πριν από τη χορήγηση της τρίτης προχρηματοδότησης από την Επιτροπή σχετικά με την έκθεση P3 για την περίοδο 3 , η Επιτροπή γνώριζε το περιεχόμενο του πιστοποιητικού ελέγχου της 12ης Ιουλίου 2008, το οποίο κάλυπτε όλες τις περιόδους του έργου και τις δαπάνες που δηλώθηκαν σε όλες τις εκθέσεις. Εύλογα, η έκθεση P4 και η τελική έκθεση, που υποβλήθηκαν ταυτόχρονα με το πιστοποιητικό ελέγχου, δεν μπορούσαν και δεν περιείχαν άλλα στοιχεία εκτός από τα στοιχεία που περιέχονται στο πιστοποιητικό ελέγχου [15] . Μόλις η Επιτροπή έλαβε γνώση του περιεχομένου του πιστοποιητικού ελέγχου, δεν ήταν αναγκαίο να αναλύσει την έκθεση P4 και την τελική έκθεση για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι, την 1η Δεκεμβρίου 2008, η καταβολή της τρίτης προχρηματοδότησης δεν θα είχε *καμία χρησιμότητα* .

69. Στο πιστοποιητικό ελέγχου, ο ελεγκτής πιστοποίησε ότι το έργο έληξε στις 31 Μαΐου 2008

και ότι, μέχρι τότε, το Πανεπιστήμιο είχε δαπανήσει 201 898 EUR για όλες τις περιόδους του Έργου. Από το πιστοποιητικό ελέγχου προέκυπτε ότι οι επιλέξιμες δαπάνες που πραγματοποιήσει το Πανεπιστήμιο για το έργο ήταν σχεδόν ίσες με το ποσό που του είχε ήδη καταβληθεί από την Επιτροπή (η πρώτη προχρηματοδότηση ύψους 95 079 EUR και η δεύτερη προχρηματοδότηση ύψους 101 311,46 EUR, συνολικά 196 380 EUR). Το Πανεπιστήμιο δεν δαπάνησε πόρους για το έργο εκτός από εκείνους που πιστοποιήθηκαν από τον ελεγκτή τον Ιούλιο του 2008. Επιπλέον, δεν ζήτησε επιπλέον χρήματα από την Επιτροπή [16]. Ως εκ τούτου, τον Δεκέμβριο του 2008, η Επιτροπή δεν είχε λόγο να « προκαταβάλει » περαιτέρω κονδύλια της ΕΕ προκειμένου « να μην τιμωρήσει » το Πανεπιστήμιο.

70. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, η Διαμεσολαβήτρια έκρινε ότι, έχοντας καταβάλει στο Πανεπιστήμιο την τρίτη καθυστερημένη προχρηματοδότηση σε χρονική στιγμή κατά την οποία δεν μπορούσε πλέον να χρησιμοποιηθεί για το σχέδιο, η Επιτροπή διέπραξε δεύτερο κρούσμα κακοδιοίκησης.

Όσον αφορά τους ισχυρισμούς του καταγγέλλοντος

71. Ο καταγγέλλων ζήτησε χρηματική αποζημίωση ύψους 100 000 EUR.

72. Ο καταγγέλλων ορθώς ισχυρίστηκε ότι, λόγω του γεγονότος ότι η τρίτη προχρηματοδότηση δεν καταβλήθηκε κατά τη διάρκεια του έργου, το έργο έληξε τον Μάιο του 2008 έχοντας χρησιμοποιήσει κονδύλια της ΕΕ που ήταν κατά 25 % χαμηλότερα από τα αρχικά προβλεπόμενα (το συνολικό ποσό που προβλεπόταν για το έργο ήταν 336 677 EUR).

73. Δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι, εάν η τρίτη προχρηματοδότηση είχε καταβληθεί την κατάλληλη στιγμή, τα αποτελέσματα του σχεδίου θα ήταν ακόμη καλύτερα. Αυτό θα ήταν προς όφελος τόσο του Πανεπιστημίου όσο και των επιστημόνων του που εργάζονται για το έργο (συμπεριλαμβανομένου του καταγγέλλοντος) και, τελικά, προς όφελος της ευρωπαϊκής επιστήμης. Πράγματι, αν η Επιτροπή δεν καθυστέρησε να αξιολογήσει την έκθεση P3 και είχε τηρήσει τη συμβατική προθεσμία των 45 ημερών για την αξιολόγησή της, το ίδιο ποσό των 66 940,14 EUR θα μπορούσε να είχε καταβληθεί εντός της συμβατικής προθεσμίας των 90 ημερών από την παραλαβή της διορθωμένης έκθεσης [17], δηλαδή το αργότερο έως το τέλος του 2007. Αυτό θα ήταν δυνατό ακόμη και αν ο καταγγέλλων έπρεπε να εισαγάγει διορθώσεις. Ο Διαμεσολαβητής επισήμανε ότι, αρχής γενομένης από τις 16 Ιουλίου 2007, ο κανόνας σύμφωνα με τον οποίο το 70 % της προηγούμενης χρηματοδότησης πρέπει να δαπανηθεί για να λάβει νέα πληρωμή (ο «κανόνας του 70 %») δεν εφαρμόζεται πλέον [18]. Ως εκ τούτου, εάν η τρίτη προχρηματοδότηση είχε διατεθεί έως το τέλος του 2007, το Πανεπιστήμιο θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει το ποσό αυτό για το έργο. Οι εν λόγω περαιτέρω δαπάνες θα μπορούσαν να εμφανίζονταν στο πιστοποιητικό ελέγχου που καταρτίστηκε στο τέλος του έργου (Μάιος 2008). Εάν το Πανεπιστήμιο δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει ή δεν χρειαζόταν να χρησιμοποιήσει αυτό το ποσό, το πιστοποιητικό ελέγχου θα μπορούσε να αναφέρει το ποσό ως πλεόνασμα για την Επιτροπή.

74. Ωστόσο, από τα διαθέσιμα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι, αφού υπέβαλε την έκθεση

P3, και μέχρι το τέλος του έργου (Μάιος 2008), το Πανεπιστήμιο δεν ζήτησε πρόσθετα χρήματα από την Επιτροπή για το σχέδιο (από τον Δεκέμβριο του 2007, ο καταγγέλλων γνώριζε ότι ο «κανόνας του 70 %» δεν εφαρμοζόταν πλέον. [19]) Ο καταγγέλλων ανέφερε στις παρατηρήσεις του ότι δεν είχε υποβάλει τέτοιο αίτημα. Το Πανεπιστήμιο θα μπορούσε ακόμη να έχει υποβάλει συμπληρωματικές εκθέσεις και θα μπορούσε επίσης να ζητήσει παράταση της τελικής ημερομηνίας υλοποίησης του έργου, εάν θεωρήσει ότι πρόσθετα κονδύλια της ΕΕ θα μπορούσαν να το βοηθήσουν να επιτύχει καλύτερα αποτελέσματα. Η σχετική τροποποίηση της σύμβασης θα μπορούσε στη συνέχεια να έχει πραγματοποιηθεί [20] . Αντ' αυτού, το Πανεπιστήμιο ήταν σε θέση να τερματίσει το έργο με μια μέτρια συνεισφορά της ΕΕ και να μεριμνήσει για άλλη χρηματοδότηση εκτός ΕΕ [21] κατά τρόπο που το έργο είχε ως αποτέλεσμα την αξιολόγηση από την Επιτροπή του « καλού έως εξαιρετικού ». Αυτό θα πρέπει να επαινείται, αλλά δεν δίνει το δικαίωμα στο Πανεπιστήμιο να διεκδικήσει αποζημίωση.

75. Εν ολίγοις, η Διαμεσολαβήτρια κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο καταγγέλλων δεν απέδειξε ότι το Πανεπιστήμιο απώλεσε χρήματα λόγω του γεγονότος ότι η χρηματοδότηση του έργου από την ΕΕ περιορίστηκε σε 201 898,18 EUR.

76. Επιπλέον, ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι, εάν η τρίτη προχρηματοδότηση δεν είχε καταβληθεί την 1η Δεκεμβρίου 2008, η διαφωνία του με την Επιτροπή δεν θα είχε λάβει χώρα. Εν ολίγοις, θεώρησε ότι η αδικαιολόγητη πληρωμή της Επιτροπής ήταν ο λόγος της αξιώσεώς του για αποζημίωση, πράγμα που αντανάκλασε τον χρόνο και την προσπάθεια που έπρεπε να επενδύσει στη διαφορά.

77. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής παρατήρησε ότι ο λόγος της διαφοράς δεν ήταν μόνο η καθυστερημένη και άχρηστη τρίτη προχρηματοδότηση, αλλά και το γεγονός ότι το ποσό αυτό δαπανήθηκε από το Πανεπιστήμιο. Ο Διαμεσολαβητής αναγνώρισε ότι είναι πιθανό η Επιτροπή να μην ενημέρωσε δεόντως τον καταγγέλλοντα σχετικά με τη φύση των 66 940,14 EUR που κατέβαλε [22]. Ωστόσο, η Διαμεσολαβήτρια έκρινε ότι θα ήταν εύλογο για τον καταγγέλλοντα να ρωτήσει την Επιτροπή σχετικά με τους λόγους αυτής της πληρωμής προτού το Πανεπιστήμιο δαπανήσει τα χρήματα (σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, το Πανεπιστήμιο άρχισε να δαπανά το ποσό αυτό τον Μάρτιο του 2009 και επιστρέφεται στην Επιτροπή τον Δεκέμβριο του 2009 [23]). Τελικά, ο καταγγέλλων και η Επιτροπή συμφωνούν ότι οι επιχορηγήσεις θα πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο για την κάλυψη έργων και όχι για την επίτευξη κέρδους για τον δικαιούχο. Το Πανεπιστήμιο ολοκλήρωσε το έργο με τα χρήματα που κατέβαλε η Επιτροπή πριν από την 1η Δεκεμβρίου 2008.

78. Δεδομένου ότι ο καταγγέλλων ουδέποτε υπέβαλε τέτοια ερώτηση, ο Διαμεσολαβητής δεν μπόρεσε να στηρίξει το αίτημά του για αποζημίωση που σχετίζεται με τις εικαζόμενες ζημιές του λόγω της διαφωνίας του με την Επιτροπή (« *οκτάμηνη αντιστοιχία με το θεσμικό όργανο και μελέτη των δημοσιονομικών κανόνων της Επιτροπής αντί της διεξαγωγής επιστημονικών εργασιών και της συγγραφής ακαδημαϊκών κειμένων για τα οποία θα μπορούσε να κερδίσει επιπλέον χρήματα ή να υποβάλει αίτηση για άλλες επιχορηγήσεις.* »).

79. Ωστόσο, ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι, σύμφωνα με την πρώτη και τη δεύτερη διαπίστωση κακοδιοίκησης (σημεία 59 και 70), η Επιτροπή θα πρέπει να ζητήσει την ειλικρινή συγγνώμη του

καταγγέλλοντος και του Πανεπιστημίου.

80. Η Διαμεσολαβήτρια σημείωσε, στο πλαίσιο αυτό, ότι η Επιτροπή ζήτησε συγγνώμη για τις καθυστερήσεις στην επεξεργασία των εκθέσεων. Ωστόσο, στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων δεν δέχθηκε τις εν λόγω συγγνώμες. Ο Διαμεσολαβητής κατανοεί την άποψη του καταγγέλλοντος.

81. Πρώτον, κατά τη γνώμη της, εκτός από την παροχή προφανώς ανακριβών πληροφοριών (όπως αναφέρεται στο σημείο 79 ανωτέρω), η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα που οδήγησε στην κατανοητή αγανάκτηση του καταγγέλλοντος. Στην πολωνική μετάφραση της γνώμης, η Επιτροπή [24] προέβη σε εσφαλμένη δήλωση ότι « ο καταγγέλλων έχει 63 836 EUR. 86 βρίσκεται στην κατοχή του από τον Δεκέμβριο του 2008 » (η υπογράμμιση δική του). Ωστόσο, στο αγγλικό κείμενο της γνωμοδότησης, η ίδια φράση έχει ως εξής: « ο καταγγέλλων έχει στην κατοχή του 63 836,86 EUR από τον Δεκέμβριο του 2008 » (η υπογράμμιση δική μου). Ο κτητικός παράγοντας « του » υποδηλώνει πράγματι ότι στην πραγματικότητα η Επιτροπή επιθυμούσε να αναφερθεί στο Πανεπιστήμιο. Ωστόσο, είναι λυπηρό το γεγονός ότι η Επιτροπή παρέλειψε να διατυπώσει προσεκτικά μια τόσο σημαντική δήλωση και επίσης δεν μπόρεσε να ελέγξει σωστά τις δικές της μεταφράσεις.

82. Στις επιστολές/μηνύματά της προς τον καταγγέλλοντα, τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου και τον Ελεγκτή, η Επιτροπή δεν διατύπωσε παρατηρήσεις που εύλογα μπορούν να θεωρηθούν ότι θέτουν υπό αμφισβήτηση τη φήμη του καταγγέλλοντος. Ωστόσο, κατά τη γνώμη της στην παρούσα έρευνα, η Επιτροπή φαίνεται να το πράττει. Ο Διαμεσολαβητής έκρινε ότι οι παρατηρήσεις της Επιτροπής σχετικά με τη γνώση του καταγγέλλοντος σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες ή την ικανότητά του να διαχειρίζεται τα κονδύλια ήταν εντελώς περιττές και άκυρες.

83. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής υπέβαλε το ακόλουθο σχέδιο σύστασης σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 6 του καθεστώτος του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή [25] : « Η Επιτροπή θα πρέπει να αποστείλει επιστολή στον Πρύτανη του Πανεπιστημίου, στην οποία θα πρέπει να ζητήσει συγγνώμη από τον καταγγέλλοντα και το Πανεπιστήμιο για τις καθυστερήσεις του, ιδίως όσον αφορά την καθυστερημένη και «άχρηστη» τρίτη πληρωμή προχρηματοδότησης. Θα πρέπει επίσης να αναφέρει στην εν λόγω επιστολή ότι το έργο του καταγγέλλοντος ως συντονιστή έργου δεν είχε καμία επίπτωση στις καθυστερήσεις της Επιτροπής. Τέλος, θα πρέπει να αναγνωρίσει το έργο του καταγγέλλοντος και του Πανεπιστημίου για τη δυνατότητα ολοκλήρωσης του έργου με πολύ καλά αποτελέσματα χρησιμοποιώντας χαμηλότερη χρηματοδότηση από την ΕΕ από ό,τι αρχικά προβλεπόταν ». Ο Διαμεσολαβητής σημείωσε επίσης ότι, στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων επέμεινε ότι οι εν λόγω συγγνώμες θα πρέπει να είναι « επίσημες » και τόνισε σαφώς ότι η Επιτροπή και όχι ο καταγγέλλων ήταν υπεύθυνοι για τις καθυστερήσεις.

Τα επιχειρήματα που παρουσιάστηκαν στον Διαμεσολαβητή μετά το σχέδιο σύστασής του

84. Στην απάντησή της στο σχέδιο σύστασης, η Επιτροπή δήλωσε ότι συμφωνεί σε μεγάλο βαθμό με την αξιολόγηση της υπόθεσης από τον Διαμεσολαβητή. Ωστόσο, όσον αφορά το τελευταίο μέρος του σχεδίου σύστασης, η Επιτροπή πρότεινε να χαρακτηριστεί η τρίτη προχρηματοδότηση ως « καθυστερημένη και αδικαιολόγητη » και όχι ως « καθυστερημένη και άχρηστη », όπως έπραξε ο Διαμεσολαβητής στο σχέδιο σύστασής του. Επιπλέον, η Επιτροπή συμφώνησε να αναγνωρίσει στην επιστολή της προς τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου ότι « το έργο ολοκληρώθηκε με πολύ καλά αποτελέσματα » αλλά όχι ότι αυτά τα πολύ καλά αποτελέσματα επιτεύχθηκαν « με τη χρήση χαμηλότερης χρηματοδότησης της ΕΕ από ό,τι προβλεπόταν αρχικά ». Η Επιτροπή υποστήριξε σχετικά ότι, κατά τη φάση διαπραγμάτευσης ενός έργου, είναι σημαντική η ορθή εκτίμηση του κόστους του τελευταίου και η υπερεκτίμηση των δαπανών έχει ως αποτέλεσμα οι πληρωμές προχρηματοδότησης που έχουν ληφθεί να είναι υψηλότερες από τα απαιτούμενα ποσά. Επιπλέον, στις περιπτώσεις αυτές, τα αχρησιμοποίητα κεφάλαια δεσμεύονται καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης αντί να χρησιμοποιούνται για άλλα έργα. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το ποσό των 131 173 EUR ήταν δεσμευμένο και αχρησιμοποίητο για τέσσερα έτη.

85. Σύμφωνα με το σχέδιο σύστασης του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή αποφάσισε να αποστείλει επιστολή στον Πρύτανη του Πανεπιστημίου [26], η οποία συνοψίζεται κατωτέρω.

86. Πρώτον, η Επιτροπή αναγνώρισε τις καθυστερήσεις στην τρίτη πληρωμή προχρηματοδότησης και στον χειρισμό των εκθέσεων P3 και P4 και της τελικής έκθεσης. Η Επιτροπή ζήτησε ειλικρινή συγγνώμη από το Πανεπιστήμιο και τον καταγγέλλοντα για τις καθυστερήσεις.

87. Δεύτερον, η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι το έργο του καταγγέλλοντος ως συντονιστή έργου δεν είχε καμία επίπτωση στις προαναφερθείσες καθυστερήσεις της Επιτροπής.

88. Τρίτον, η Επιτροπή δήλωσε ότι " εκτιμά το γεγονός ότι ο καταγγέλλων και το Πανεπιστήμιο ήταν σε θέση να αποδώσουν πολύ καλά αποτελέσματα. Τα παραδοτέα του έργου αξιολογήθηκαν από τους εξωτερικούς εμπειρογνώμονες ως «καλά έως άριστα». Τα θετικά αυτά αποτελέσματα επιτεύχθηκαν με τη χρήση ποσού 205 504 EUR. 74, η οποία εγκρίθηκε από την Επιτροπή. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι το ποσό αυτό είναι σημαντικά χαμηλότερο από την αρχική συνεισφορά της ΕΕ που αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης, ύψους 336 677 EUR, και η Επιτροπή θα ήθελε να υπογραμμίσει τη σημασία της ορθής εκτίμησης του κόστους σε πιθανές μελλοντικές διαπραγματεύσεις. »

89. Η Επιτροπή ολοκλήρωσε την επιστολή της «εκφράζοντας βαθιά λύπη για την ταλαιπωρία που προκάλεσε » και ζήτησε από τον Πρύτανη « να δεχθεί ευχαρίστως τις συγγνώμες του ».

90. Ο καταγγέλλων δεν υπέβαλε παρατηρήσεις σχετικά με τη θέση της Επιτροπής που περιγράφεται ανωτέρω, η οποία ελήφθη ως απάντηση στο σχέδιο σύστασης της Διαμεσολαβήτριας.

Η αξιολόγηση του Διαμεσολαβητή μετά το σχέδιο σύστασης

91. Η Διαμεσολαβήτρια εκφράζει την ικανοποίησή της για τη θετική αντίδραση της Επιτροπής στο σχέδιο σύστασης και θεωρεί ότι τα επιχειρήματά της για να δικαιολογήσει την παρέκκλιση από το σχέδιο σύστασης αντικαθιστώντας τη λέξη « αδικαιολόγητο » με τη λέξη « άχρηστο » και όσον αφορά τη φράση « *χρησιμοποιώντας χαμηλότερη χρηματοδότηση της ΕΕ από την αρχικά προβλεπόμενη* » είναι εύλογα.

92. Ο Διαμεσολαβητής εκτιμά το γεγονός ότι η Επιτροπή απέστειλε στον Πρύτανη του Πανεπιστημίου επίσημη επιστολή υπογεγραμμένη από τον Γενικό Διευθυντή της ΓΔ Έρευνας και Καινοτομίας. Η επιστολή αυτή περιείχε ειλικρινή συγγνώμη για την κακοδιοίκηση που εντοπίστηκε στο σχέδιο σύστασης του Διαμεσολαβητή και αναγνώρισε τη θετική συμβολή του καταγγέλλοντος στο έργο.

93. Με βάση τα ανωτέρω, ο Διαμεσολαβητής καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή αποδέχθηκε το ουσιώδες μέρος του σχεδίου σύστασής του.

B. Εικαζόμενα ελαττώματα στο επιγραμμικό σύστημα αναφοράς SESAM

Επιχειρήματα που υποβλήθηκαν στη Διαμεσολαβήτρια

94. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε ότι το σύστημα SESAM δεν επιτρέπει σε υπάλληλο αρμόδιο για ένα έργο να εισαγάγει ήσσονος σημασίας αλλαγές στις εκθέσεις που λαμβάνει. Θεωρεί ότι εν λόγω (ορθή) πρακτική καταστρατηγήθηκε από κατονομαζόμενο υπάλληλο της Επιτροπής, ο οποίος εισήγαγε αλλαγή στην « έκθεση διανομής χρηματοδότησης » εκτός του συστήματος SESAM (στο φύλλο υπολογισμού Excel) προκειμένου να εμφανίσει την πληρωμή ύψους 66 940,14 EUR ως « τρίτη προχρηματοδότηση ». Ο υπάλληλος δεν ζήτησε από τον καταγγέλλοντα (ως συντονιστής έργου) να εισαγάγει τέτοιες αλλαγές μέσω του SESAM. Ο καταγγέλλων ισχυρίστηκε επίσης ότι, ένα έτος μετά την υποβολή της έκθεσης P3, άλλος αρμόδιος υπάλληλος του απέστειλε υποδείγματα που δεν υπήρχαν στο SESAM. Αυτό έδειξε, κατά την άποψή του, ότι δεν υπήρχαν σταθερά πρότυπα στο SESAM. Η λειτουργία του συστήματος εξαρτιόταν από τη βούληση των υπαλλήλων που έτυχε να ασχοληθούν με την επιχορήγηση (υπήρχαν εννέα υπάλληλοι που ασχολήθηκαν με το έργο). Αναφέρθηκε επίσης σε ορισμένα τεχνικά προβλήματα που αντιμετώπιζε κατά τη χρήση του SESAM (ο κωδικός πρόσβασης δεν λειτουργούσε όταν ήθελε να στείλει την έκθεση P1, ο τότε υπεύθυνος υπάλληλος δεν ήταν σε θέση να επαναφέρει το σύστημα και αντιμετώπιζε επίσης προβλήματα υποβολής της έκθεσης P3).

95. Στη γνωμοδότησή της, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι κανόνες υποβολής εκθέσεων και το επιγραμμικό σύστημα υποβολής εκθέσεων θεσπίστηκαν στην αρχή του δου προγράμματος-πλαisiού και η Επιτροπή ενημέρωσε όλους τους συντονιστές, μέσω άμεσων επαφών με ηλεκτρονικά μηνύματα και κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων, σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να υποβάλλουν εκθέσεις σχετικά με το έργο. Οι κανόνες αυτοί

εξηγήθηκαν επίσης στις κατευθυντήριες γραμμές για την υποβολή εκθέσεων που είναι διαθέσιμες στο διαδίκτυο (η Επιτροπή παρείχε τον σχετικό σύνδεσμο). Η Επιτροπή υποστήριξε ότι το σύστημα βελτιώθηκε κατά τη διάρκεια του προγράμματος πλαισίου, ώστε να καταστεί πιο φιλικό προς τον χρήστη και να εξαλειφθούν όσο το δυνατόν περισσότερα ελαττώματα.

96. Το γεγονός ότι το σύστημα SESAM δεν επιτρέπει στους υπεύθυνους έργων να εισάγουν ήσσονος σημασίας αλλαγές είναι δικαιολογημένο διότι συνιστά μέτρο διασφάλισης για τους δικαιούχους. Όλες οι αλλαγές πρέπει να πραγματοποιούνται από τους συντονιστές, προκειμένου να αποφεύγεται η πραγματοποίηση αλλαγών από τους υπαλλήλους της Επιτροπής με δική τους πρωτοβουλία ή να αποφεύγεται η συζήτηση για το τι θα μπορούσε να θεωρηθεί ήσσονος σημασίας αλλαγή. Η Επιτροπή θεωρεί ότι πρόκειται για ορθή πρακτική.

97. Το επιχείρημα του καταγγέλλοντος σχετικά με την αξιολόγηση των εκθέσεων από τους ίδιους τους υπεύθυνους έργου δεν τεκμηριώνεται διότι υπάρχουν τυποποιημένα έντυπα αξιολόγησης στο SESAM και οι υπεύθυνοι έργου εκπαιδεύονται σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης της απόδοσης και της υλοποίησης των έργων σύμφωνα με τους εσωτερικά εγκεκριμένους κανόνες και διαδικασίες.

Αξιολόγηση της Διαμεσολαβήτριας

98. Όσον αφορά το επιχείρημα του καταγγέλλοντος ότι ο κατονομαζόμενος υπάλληλος εισήγαγε σχετική αλλαγή εκτός του SESAM, ο Διαμεσολαβητής εξέφρασε τη λύπη του για το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε θέση σχετικά με αυτό το εικαζόμενο γεγονός ούτε στις επιστολές της προς τον καταγγέλλοντα ούτε στη γνώμη της. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη ότι το εικαζόμενο γεγονός αφορά τη συμπεριφορά της Επιτροπής σε σχέση με την οποία διαπιστώθηκε η δεύτερη περίπτωση κακοδιοίκησης, ο Διαμεσολαβητής δεν έκρινε σκόπιμο να εξετάσει χωριστά το επιχείρημα αυτό.

99. Όσον αφορά τα υπόλοιπα επιχειρήματα του καταγγέλλοντος, ο Διαμεσολαβητής δεν θεώρησε ότι ο καταγγέλλων απέδειξε σοβαρό ελάττωμα στο σύστημα. Για παράδειγμα, ο καταγγέλλων ενημέρωσε την Επιτροπή στις 10 Ιουλίου 2007 σχετικά με τα προβλήματά του κατά την προσπάθειά του να υποβάλει την έκθεση P3. Στη συνέχεια, μπόρεσε να υποβάλει την έκθεση αυτή δύο ημέρες αργότερα, στις 12 Ιουλίου 2007.

100. Η Διαμεσολαβήτρια κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν αιτιολογούνται περαιτέρω έρευνες όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό.

Γ. Συμπεράσματα

Με βάση τις έρευνές του σχετικά με την εν λόγω καταγγελία, ο Διαμεσολαβητής θεωρεί ότι, όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, η Επιτροπή αποδέχθηκε το ουσιώδες μέρος του σχεδίου σύστασης του Διαμεσολαβητή και, ως εκ τούτου, ικανοποιούσε τον πρώτο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος. Για τους λόγους που εκτίθενται

στις σκέψεις 77 και 78 ανωτέρω, ο δεύτερος ισχυρισμός του καταγγέλλοντος δεν μπορεί να γίνει δεκτός. Όσον αφορά τον δεύτερο ισχυρισμό του καταγγέλλοντος, δεν αιτιολογούνται περαιτέρω έρευνες.

Η Επιτροπή και ο καταγγέλλων θα ενημερωθούν για την απόφαση αυτή.

Π. Νικηφόρος Διαμαντούρος

Στρασβούργο στις 23 Νοεμβρίου 2011

[1] MTKD-CT-2004-509834 Μεταφορά Γνώσης.

[2] Το άρθρο 6.1.β. ii, τελευταία περίοδος της σύμβασης όριζε τα εξής: « Όταν λιγότερο από το 70 % μιας προχρηματοδότησης έχει χρησιμοποιηθεί στο τέλος της περιόδου αναφοράς και παρά την έγκριση των σχετικών εκθέσεων από την Επιτροπή, η μεταγενέστερη ενδιάμεση προχρηματοδότηση μπορεί να καταβληθεί μόνο εάν i) παρέχεται πιστοποιητικό λογιστικού ελέγχου για την εν λόγω περίοδο αναφοράς ή ii) βάσει συμπληρωματικής περιοδικής έκθεσης διαχείρισης που αναφέρεται στο άρθρο II.7.2 στοιχείο β), η οποία υποβάλλεται στην Επιτροπή μόλις επιτευχθεί το προαναφερόμενο ποσοστό δαπανών. »

[3] Σύμφωνα με τα άρθρα II.7.3 και II.22 των γενικών όρων της σύμβασης.

[4] Στη γνώμη της, η Επιτροπή ανέφερε ότι είχε ενημερώσει για πρώτη φορά τον καταγγέλλοντα σχετικά με την εντολή ανάκτησης στις 9 Ιουνίου 2009. Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι αυτό δεν συνέβαινε. Δεν υπάρχει αντίγραφο μιας τέτοιας επιστολής στον φάκελο.

[5] Απόσπασμα από την επιστολή της Επιτροπής της 28ης Ιουλίου 2009.

[6] Ο Διαμεσολαβητής κατανοεί ότι οι δαπάνες του ελέγχου συμπεριλήφθηκαν στο ποσό αυτό. Στην τελική έκθεση, το Πανεπιστήμιο ζήτησε 68 793,77 EUR.

[7] Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 11 της συμβάσεως προβλέπει τα εξής: « Το Πρωτοδικείο ή το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ανάλογα με την περίπτωση, είναι αποκλειστικά αρμόδια να εκδικάζουν τυχόν διαφορές μεταξύ της Κοινότητας και του αντισυμβαλλομένου όσον αφορά το κύρος, την εφαρμογή ή την ερμηνεία της παρούσας σύμβασης. »

[8] Το περιεχόμενο των εν λόγω επιστολών συνοψίζεται στις παραγράφους 23, 25, 26, 28 και 29 ανωτέρω.

[9] Πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της σύμβασης, η Επιτροπή όφειλε να καταβάλει την τρίτη προχρηματοδότηση 90 ημέρες μετά την έγκριση της

διορθωμένης έκθεσης P3. Άρθρο 6.1 στοιχείο ε) της σύμβασης: « *Εάν δεν απαιτούνται παρατηρήσεις, αλλαγές ή ουσιαστικές διορθώσεις σε καμία από τις εκθέσεις δραστηριοτήτων ή τις οικονομικές καταστάσεις του έργου ή όταν η Επιτροπή εγκρίνει τις εκθέσεις εντός 45 ημερών από την παραλαβή, η Επιτροπή καταβάλλει την κατάλληλη πληρωμή εντός 90 ημερών από την παραλαβή των εκθέσεων δραστηριοτήτων του έργου και των σχετικών οικονομικών καταστάσεων. Σε περίπτωση που η Επιτροπή ζητήσει εντός της προθεσμίας αυτής ουσιαστικές παρατηρήσεις, αλλαγές, περαιτέρω πληροφορίες ή προσαρμογές, η καθυστέρηση αναστέλλεται μετά την κοινοποίησή της από την Επιτροπή. Το υπόλοιπο της περιόδου πληρωμής των 90 ημερών αρχίζει εκ νέου μόνο μετά την υποβολή από τον αντισυμβαλλόμενο των απαιτούμενων πληροφοριών.* »

[10] Αυτή η προσφορά προέρχεται από τον Οδηγό του 6ου ΠΠ για Οικονομικά Θέματα (σελίδα 82). Ο οδηγός διατίθεται στη διεύθυνση

http://ec.europa.eu/research/fp6/model-contract/pdf/fp6-guide-financial-issues-feb05_en.pdf
[Σύνδεσμος]

[11] Βλ. υποσημείωση 8.

[12] Το άρθρο II.1.16 των Γενικών Όρων της Σύμβασης έχει ως εξής: «*Προχρηματοδότηση: κάθε μέρος της χρηματοδοτικής συνεισφοράς της Κοινότητας που καταβάλλεται πριν από την υποβολή της απόδειξης ότι πραγματοποιήθηκαν εργασίες για συγκεκριμένη περίοδο του σχεδίου είτε για την παροχή προκαταβολικών κονδυλίων που θα επιτρέψουν την έναρξη των εργασιών του σχεδίου είτε για τη συνέχιση της επόμενης φάσης*» .

[13] Βλ. υποσημείωση 8.

[14] Η Επιτροπή απέστειλε στον καταγγέλλοντα ηλεκτρονικό μήνυμα με ημερομηνία 5 Σεπτεμβρίου 2008 (επισυνάπτεται στην καταγγελία σύμφωνα με το παράρτημα 8), με το οποίο ο οικονομικός διευθυντής της Επιτροπής ζήτησε από τον καταγγέλλοντα ορισμένες πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με το πιστοποιητικό ελέγχου : I . *Πιστοποιητικό ελέγχου. Σύμφωνα με το είδος της σύμβασης... τα δύο άρθρα αναφοράς [των Γενικών Όρων της Σύμβασης] που χρησιμοποιήθηκαν δεν είναι σωστά... θα θέλαμε να λάβουμε υπογεγραμμένη δήλωση από τον ελεγκτή «Δ.Π.», στην οποία απλώς επιβεβαιώνουν ότι συμμορφώνονται με το προαναφερόμενο (σωστό) άρθρο σε σχέση με το πιστοποιητικό ελέγχου που έχει ήδη παρασχεθεί.*

[15] Η μόνη ελάχιστη διαφορά αφορούσε την τέταρτη περίοδο: ο έλεγχος πιστοποίησε δαπάνες ύψους 68 932,22 EUR και η τελική έκθεση έδειξε για την περίοδο αυτή το ποσό των 68 793,77 EUR (παράρτημα 12.1 των παρατηρήσεων). Η υποσημείωση 18 κατωτέρω (τελευταία πρόταση) θα μπορούσε επίσης να συγκριθεί με τη δήλωση της Επιτροπής που περιγράφεται στο σημείο 46 του παρόντος σχεδίου σύστασης.

[16] Στη σελίδα 12 του πιστοποιητικού ελέγχου, η ελεγκτής (η κα DP) επιβεβαίωσε στο σημείο I ότι το έργο έληξε στις 31 Μαΐου 2008 και ότι είχαν πραγματοποιηθεί όλες οι ενέργειες που προβλέπονταν στη σύμβαση. Στη σελίδα 11, στα σημεία V.1, 4 και 5 αντίστοιχα, πιστοποίησε ότι, μεταξύ της 1ης Ιουνίου 2004 και της 31ης Μαΐου 2008, i) το Πανεπιστήμιο έλαβε 202 401

EUR, 46 EUR από τα «μέσα του έργου»· II) το Πανεπιστήμιο δαπάνησε 201 898,18 EUR από τα «μέσα του έργου» (εξαιρουμένου του κόστους του ελέγχου), και iii) το Πανεπιστήμιο έπρεπε να επιστρέψει στην Επιτροπή 999,24 EUR (εξαιρουμένου του κόστους του ελέγχου). Επιπλέον, στο σημείο V.7 της σελίδας 11, πιστοποίησε ότι το Πανεπιστήμιο δαπάνησε για το έργο ποσό 9 217,63 EUR από ίδια κεφάλαια. Τέλος, στη σελίδα 10, παρουσίασε τους λογαριασμούς των δαπανών του σχεδίου από την 1η Ιουνίου 2004 έως τις 31 Μαΐου 2008. Οι δαπάνες περιγράφηκαν σε πίνακα που παρουσιάζει τις δαπάνες για κάθε περίοδο αναφοράς P1-P4 χωριστά («Rozliczenie kosztów projektu za okres od 1.6.2004 do 31.5.2008 r.»). Οι δαπάνες του έργου «μεταφερόμενες» από το Πανεπιστήμιο και επικυρωμένες από τον ελεγκτή για την περίοδο 1 ανήλθαν σε 47 110 EUR· για την περίοδο 2: 51 967,27 EUR· για την περίοδο 3: 32 450,87 EUR και για την περίοδο P4: 68 932,22 EUR.

[17] Άρθρο 6.1 στοιχείο ε) της σύμβασης: « *Εάν δεν απαιτούνται παρατηρήσεις, αλλαγές ή ουσιαστικές διορθώσεις σε καμία από τις εκθέσεις δραστηριοτήτων ή τις οικονομικές καταστάσεις του έργου ή όταν η Επιτροπή εγκρίνει τις εκθέσεις εντός 45 ημερών από την παραλαβή, η Επιτροπή καταβάλλει την κατάλληλη πληρωμή εντός 90 ημερών από την παραλαβή των εκθέσεων δραστηριοτήτων του έργου και των σχετικών οικονομικών καταστάσεων. Σε περίπτωση που η Επιτροπή ζητήσει εντός της προθεσμίας αυτής ουσιαστικές παρατηρήσεις, αλλαγές, περαιτέρω πληροφορίες ή προσαρμογές, η καθυστέρηση αναστέλλεται μετά την κοινοποίησή της από την Επιτροπή. Το υπόλοιπο της περιόδου πληρωμής των 90 ημερών αρχίζει εκ νέου μόνο μετά την υποβολή από τον αντισυμβαλλόμενο των απαιτούμενων πληροφοριών.* »

[18] Βλ. επιστολή της Επιτροπής προς τους συντονιστές των υποτροφιών υποδοχής «Μαρία Κιουρί», της 3ης Δεκεμβρίου 2007.

[19] Βλ. υποσημείωση 2.

[20] Άρθρο II.5.5 των Γενικών Όρων της σύμβασης και άρθρο 8 της σύμβασης.

[21] Στις παρατηρήσεις του, ο καταγγέλλων δήλωσε ότι, το 2005, το πολωνικό Υπουργείο Οικονομικών χορήγησε τα πανεπιστημιακά κονδύλια για την ίδια έρευνα που καλύπτεται από το έργο (585 000 PLN).

[22] Βλ. παράγραφο 40 ανωτέρω.

[23] Ο Διαμεσολαβητής σημειώνει με ανησυχία ότι η Επιτροπή δεν τον ενημέρωσε κατά τη γνώμη της ότι το Πανεπιστήμιο είχε ήδη επιστρέψει το ένταλμα είσπραξης. Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του καταγγέλλοντος, στις 9 Δεκεμβρίου 2009, το Πανεπιστήμιο συμμορφώθηκε με το ένταλμα ανάκτησης και επέστρεψε στην Επιτροπή το οφειλόμενο ποσό σε δύο κατ' αποκοπή ποσά: 55 307,33 EUR και στη συνέχεια 9 025,49 EUR.

[24] Σύμφωνα με την πρακτική του Διαμεσολαβητή, μόνο το πολωνικό κείμενο της γνώμης απεστάλη στον καταγγέλλοντα.

[25] Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1994, σχετικά με το καθεστώς και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του Διαμεσολαβητή (94/262/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ), ΕΕ 1994, L 113, σ. 15.

[26] Η Επιτροπή επισύναψε στην απάντησή της αντίγραφο του σχεδίου επιστολής της προς τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου.